

Sygn. akt V C upr 381/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 4 marca 2014r.

Sąd Rejonowy w Trzebnicy V Zamiejscowy Wydział Cywilny z siedzibą w Miliczu

w składzie:

Przewodniczący: Sędzia SR Rafał Kuriata

Protokolant: Karolina Szanfisz

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 4 marca 2014r.

sprawy z powództwa (...) S.A. z siedzibą w W.

przeciwko M. T.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego M. T. na rzecz strony powodowej (...) S.A. z siedzibą w W. kwotę 3 663,00 (trzy tysiące sześćset sześćdziesiąt trzy) zł wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi:

- od kwoty 1 832,00 zł od dnia 30 października 2010r. do dnia zapłaty;

- od kwoty 1 831,00 zł od dnia 15 kwietnia 2011r. do dnia zapłaty;

II. zasądza od pozwanego na rzecz strony powodowej kwotę 107,28 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania;

III. wyrokowi nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

Sygn. akt V C upr 381/13

UZASADNIENIE

(...) S.A. z siedzibą w W. skierował do Sądu Rejonowego Lublin – Zachód w Lublinie pozew w elektronicznym postępowaniu upominawczym i wniósł o orzeczenie nakazem zapłaty, aby pozwany M. T. zapłacił stronie powodowej kwotę 3 663,00 zł wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi od kwoty 1 832,00 zł od dnia 30 października 2010 r. do dnia zapłaty i od kwoty 1 831,00 zł od dnia 15 kwietnia 2011 r. do dnia zapłaty. Ponadto wniósł o zasądzenie na jego rzecz zwrotu kosztów postępowania.

W uzasadnieniu wskazał, że zawarł z pozwanym umowę ubezpieczenia na okres od 18 października 2010 r. do 17 października 2011 r. za szkody powstałe w związku z ruchem pojazdu marki M. o nr rej. (...). S. ubezpieczeniowa w kwocie 3 663,00 zł miała być zapłacona w dwóch ratach. Pierwsza w kwocie 1 832,00 zł płatna do dnia 29 października 2010 r. i druga w kwocie 1 831,00 zł płatna do dnia 14 kwietnia 2011 r. W związku z brakiem zapłaty składki strona powodowa wezwała pozwanego do jej uregulowania. Strona powodowa powołała się na regulację zawartą w art. 23 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych, który stanowi, że posiadacz pojazdu mechanicznego jest zobowiązany zawrzeć umowę obowiązkowego ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych za szkody powstałe w związku z ruchem posiadanego przez niego pojazdu.

Sąd Rejonowy Lublin – Zachód w Lublinie VI Wydział Cywilny w dniu 4 marca 2013 r. wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym i orzekł zgodnie z żądaniem pozwu.

Pozwany M. T. w ustawowym terminie złożył sprzeciw od powyższego nakazu zapłaty w związku z czym Sąd Rejonowy Lublin – Zachód w Lublinie VI Wydział Cywilny postanowieniem z dnia 19 kwietnia 2013 r. stwierdził skuteczne wniesienie sprzeciwu i utratę mocy nakazu zapłaty oraz przekazał sprawę do rozpoznania tut. Sądowi.

W wyniku wezwania pozwany złożył sprzeciw na urzędowym formularzu, w którym wskazał, że nie kwestionuje istnienia zaległości jednakże podał, że ze względu na swoją trudną sytuację osobistą i majątkową nie jest w stanie spłacić należności wobec (...) S.A. Pozwany wniósł o zawarcie ugody w trybie art. 917 k.c. i rozłożenie istniejącego zobowiązania na raty.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 15 października 2010 r. pozwany M. T. zawarł ze stroną powodową (...) S.A. z siedzibą w W. umowę w zakresie odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych. Ubezpieczyciel udzielił ubezpieczającemu ochrony ubezpieczeniowej w okresie od 18 października 2010 r. do 17 października 2011 r. Składka została ustalona na kwotę 3 663,00 zł i miała być płatna w dwóch ratach, pierwsza w wysokości 1 832,00 zł do dnia 29 października 2010 r. a druga w wysokości 1 831,00 zł do dnia 14 kwietnia 2011 r.

(dowód: potwierdzenie pokrycia ubezpieczeniowego – k. 50-51)

W związku z brakiem płatności składki ubezpieczeniowej strona powodowa wzywała kilkakrotnie pozwanego do uregulowania zaległości. Pozwany odpowiadając na pisma wzywające go do zapłaty wskazywał na swoją trudną sytuację materialną i wnosił o rozłożenie należnej kwoty na raty. Strona powodowa w piśmie z dnia 9 sierpnia 2012 r. wyraziła zgodę na spłatę zadłużenia w łącznej kwocie 4 351,20 zł w ośmiu miesięcznych ratach płatnych do 20-tego każdego miesiąca począwszy od września 2012 r. Pozwany jednakże nie zaakceptował zaproponowanej propozycji.

(dowód: wezwanie do zapłaty z dnia 15.01.2013 r. wraz z potwierdzeniem nadania – k. 47-49;

wezwanie do zapłaty z dnia 26.06.2012 r. – k. 61;

pismo pozwanego z dnia 27.07.2012 r. wraz z potwierdzeniem nadania i odbioru – k. 62-63;

pismo strony powodowej z dnia 9.08.2012 r. – k. 64;

pismo pozwanego z dnia 28.08.2012 r. wraz z potwierdzeniem nadania i odbioru – k. 62-63;

wezwanie do zapłaty z dnia 24.08.2012 r. – k. 67;

pismo pozwanego z dnia 1.09.2012 r. wraz z potwierdzeniem nadania i odbioru – k. 68-69;

pismo strony powodowej z dnia 16.01.2013 r. – k. 70;

wezwanie do zapłaty z dnia 17.01.2013 r. – k. 71;

pismo pozwanego z dnia 9.02.2013 r. wraz z potwierdzeniem nadania – k. 72-73)

Pozwany M. T. przyznał, że zalega z płatnością składki ubezpieczeniowej na rzecz strony powodowej i ponownie wskazał na swoją trudną sytuację materialną.

(dowód: przesłuchanie pozwanego)

Sąd zważył, co następuje:

Żądanie strony powodowej zasługuje na uwzględnienie w całości.

W przedmiotowej sprawie stan faktyczny był w całości bezsporny. Dodatkowo pozwany na rozprawie oświadczył, że ma świadomość tego, iż musi zwrócić należność dochodzoną pozwem.

Sąd ustalił stan faktyczny na podstawie przedłożonych dokumentów przez stronę powodową jak i pozwanego, którym dał w pełni wiarę, nie były one także kwestionowane przez strony postępowania, oraz na podstawie zeznań pozwanego.

Zgodnie z art. 23 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych, posiadacz pojazdu mechanicznego jest zobowiązany zawrzeć umowę obowiązkowego ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych za szkody powstałe w związku z ruchem posiadanego przez niego pojazdu. Pozwany będąc posiadaczem pojazdu marki M. o nr. rej. (...) zawarł ze stroną powodową umowę OC i został objęty ochroną ubezpieczeniową.

Stosownie do treści art. 805 § 1 i 2 pkt. 1 k.c. przez umowę ubezpieczenia majątkowego ubezpieczyciel zobowiązuje się, w zakresie działalności swego przedsiębiorstwa, spełnić określone świadczenie, polegające na zapłacie określonego odszkodowania za szkodę powstałą wskutek przewidzianego w umowie wypadku, a ubezpieczający zobowiązuje się zapłacić składkę.

Pozwany składając sprzeciw od nakazu zapłaty wniósł o zawarcie ugody w trybie art. 917 k.c. i rozłożenie mu zaległości na raty na podstawie art. 320 k.p.c.

Należy wskazać, iż co prawda istnieje możliwość zakończenia sporu przed Sądem w postaci zawarcia ugody jednakże to obie strony postępowania winny wykazać wolę w tym zakresie. Strona powodowa w toku zainicjowanego przez siebie postępowania takiej propozycji nie przedstawiła.

Zgodnie natomiast z art. 320 k.p.c. w szczególnie uzasadnionych wypadkach Sąd może w wyroku rozłożyć na raty zasądzone świadczenie. Sąd rozpatrując niniejszą sprawę nie znalazł podstaw do uwzględnienia wniosku pozwanego co do rozłożenia świadczenia na raty. W tym miejscu należy przypomnieć, iż przed wszczęciem niniejszego postępowania strony prowadziły między sobą korespondencję dotyczącą sposobu zapłaty przez pozwanego powstałej zaległości. W piśmie z dnia 9 sierpnia 2012 r. ubezpieczyciel wyraził zgodę na spłatę zadłużenia w ośmiu miesięcznych ratach płatnych do 20-tego każdego miesiąca począwszy od września 2012 r., po 543,90 zł każda z nich. Pozwany nie zaakceptował otrzymanej propozycji. Dodatkowo należy podkreślić, iż od daty wymagalności płatności pierwszej raty składki ubezpieczeniowej upłynął okres prawie 3,5 roku natomiast od wymagalności drugiej raty składki prawie 3 lata i w tym czasie pozwany nie wpłacił na poczet powstałego zadłużenia nawet najmniejszej kwoty, pomimo jak twierdzi, że ma świadomość, iż jest zobowiązany do zapłaty kwoty dochodzonej pozwem. Pozwany został poinformowany, iż po uprawomocnieniu się orzeczenia w niniejszej sprawie będzie mógł ponownie zwrócić się do wierzyciela o rozłożenie płatności na raty jednakże uwzględnienie jego wniosku będzie uzależnione od dobrej woli wierzyciela. Na marginesie można wskazać, iż prawie każda osoba, która zalega z płatnością swoich zobowiązań znajduje się w trudnej sytuacji majątkowej co nie oznacza jednak, iż pozwala to na przyjęcie założenia, że w każdym przypadku istnieją szczególnie uzasadnione okoliczności aby zastosować regulację zawartą w art. 320 k.p.c.

Mając powyższe na uwadze Sąd uwzględnił powództwo w całości o czym orzekł w punkcie I sentencji wyroku.

Orzeczenie o kosztach procesu w punkcie II sentencji wyroku znajduje oparcie na przepisie art. 98 k.p.c. Sąd uwzględnił koszty procesu dochodzone przez stronę powodową w postaci opłaty od pozwu w wysokości 46,00 zł, opłaty skarbowej od udzielonego pełnomocnictwa w wysokości 17,00 zł oraz kwotę 44,28 zł tytułem zwrotu poniesionych kosztów za poświadczenie notarialne przedłożonych dokumentów.

Z uwagi na fakt, iż pozwany na rozprawie w dniu 4 marca 2014 r. uznał roszczenie, Sąd w punkcie III sentencji wyroku na podstawie art. 333 § 1 pkt 2 k.p.c. nadał wyrokowi rygor natychmiastowej wykonalności.